

4. For Taxationer paa Kjøbenhavns udenbyes Grunde er Betalingen i Genhold til et ældre Reglement bestemt ved Raadstueplacat af 16de Februar 1852. Bel er Gebyret for en Deel høiere end det, som er bestemt for Landet ved Placat af 5te Juni 1827; men, foruden at Taxationerne paa de her omhandlede Eiendomme i Almindelighed medtage meget længere Tid, end paa Landet, og der hos Taxationsmændene udfordres en høiere Grad af Bygningskyndighed, maa det ogsaa bemærkes, at der ingen Befordringsgodtgørelse gives, skjøndt Afstandene jævnligen kunne være betydelige. Der har derfor navnlig her vist sig Utilbøielighed hos byggtige Haandværkere til at paatage sig dette Hverv.

5. I Genhold til hvad, der er anført i Slutningen af § 2, er det fundet nødvendigt ogsaa at indrømme en passende Forhøielse i det Gebyr, der ved Placat af 5te Juni 1827 er tillagt Branddirecteuren for at udfærdige en Attest eller Protokoludskrift, og formenes Betalingen herfor at kunne stilles lige med Gebyret for Indtegning til Brandforsikring, kun at det i intet Tilmaaa overstige 1 Rd.

Naar de ved Plac. af 5te Juni 1827 bestemte Gebyrer forandres ved den nye Lov, er det anseet rettest i denne at optage de øvrige almindelige Bestemmelser, der indeholdes i bemeldte Placat, saa at denne i det Hele kan bortfalde.

Det er ikke fundet billigt, at den Brandlidte, netop i det Dieblit, da Ildbrand er overgaaet hans forsikrede Bygning, og derved mulig er paaført ham betydeligt Tab, skal afholde Gebyrer, for at faae bestemt Størrelsen af den ham tilkommende Branderstatning. Man har derfor troet, at Omkostningerne herved hellere bør afholdes af Brandforsikringen. Antallet af Brandskaderne i Forhold til Forsikringernes Antal er heller ikke saa stort, at disse Omkostninger kunne være af nogen synderlig Betydning for Brandkassen.

Til § 20.

Der er ikke fundet nogen Anledning til at gjøre Forandring i den nu bestaaende Indretning, hvorefter denne Forsikring ikke har noget Grundfond eller fast Reservefond. Betragtes den som en indbyrdes Assuranceforening, vilde hvert Aars Udgiftsbeløb være at paaligne Interessenterne, og det er kun for at forebygge Uleiligheden med fligte aarlige Paaligninger og de med idelige Fluctuationer forbundne Ulemper, at der i sammes Sted bestemmes et vist ordinairt Contingent af den Størrelse, som Erfaring har vist at være nødvendigt det ene Aar med det andet. Det ene Aars Overflud maa da hjælpe paa det andets Underbalance, og først naar det viser sig, at der ved det ordinairt Contingent opspares en større Beholdning, end dertil fornødent, er der Anledning til at nedsette Contingentet. Det er anseet ønskeligt, for at kunne møde alle rimelige Eventualiteter, at der havdes saa meget i Behold, som svarede til eet Aars sædvanlige Udgifter. For at have en fast Regel for Interessenternes Krav paa at erholde Contingentnedsettelse, naar den opsparede Beholdning tillader det, har man fundet det passende at bestemme, at Nedsettelse skal finde Sted, naar Beholdningen er opvoxet til mere end $\frac{1}{4}$ pCt. af det hele forsikrede Beløb.

Det er en Selvfølge, at naar det ordinairt Contingent og den havende Beholdning ikke er tilstrækkelig til at dække de indtrafne Brandskader m. m., maa det Manglende tilveiebringes ved Paaligning paa Interessenterne. Bestemmelsen herom formenes at maatte tages af Justitsministeriet som Forsikringens Overbestyrelse.

Til § 21.

Forinden den nye Tarif kan bringes i Anvendelse, vil det være nødvendigt, at der overalt er indrettet nye Brandforsikringsprotokoller efter en forandret Form. Da Contingentets Størrelse for Fremtiden gjøres afhængig af flere forskellige Momenter, som hidtil have været uden Indflydelse herpaa, om de endog i Protokollerne findes anførte til nærmere Betegnelse af den forsikrede Gjenstand, og da der ganske mangler Oplysning om eet væsentligt